

[Stæuning.]

være det ærede Medlem Hr. Dahlgaard, der kom ind i Stedet for, saa var vi vel rejst med Hensyn til Statens Interesser.

Om den Appellinstans, som Ministeriet udgør med Hensyn til Sager fra Afviklingskassen, maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at det er vist en Overdrivelse, naar han tror, at denne Appellinstans kommer til at spille nogen overvældende stor Rolle. Jeg vil haabe, at det bliver meget sjældent, den kommer til Anvendelse; men skulde det blive Tilfældet, vil det naturligvis ikke ske paa den Maade, at det har noget som helst at sige, om Departementschefen har været til Stede ved Afgørelserne eller ikke. Thi Indstillingen til Ministeren vil naturligvis fremkomme, ledsaget af en Motivering, en Forklaring fra de Parter, der i denne Bestyrelse har taget forskelligartede Standpunkter, og Ministeren alene er den afgørende, som der staar i Loven. (*Fraenkel*: Det er jo ganske ligegyldigt!). Ja, det er fuldstændig ligegyldigt, hvad det ærede Medlem siger.

Maa jeg blot til sidst sige med Hensyn til de fremsatte Dagsordener, at jeg alt-saa under Hensyn til alt foreliggende maa anbefale, at man stemmer for den af mit Parti fremsatte Dagsorden. Den er hverken overflødig eller unødvendig; tværtimod, det er vist rimeligt at faa trukket den Linie op, som ogsaa Venstre og de Konservative erkender man skal følge i Fremtiden: at faa Rigsdagen, Lovgivningsmagten til at tage Standpunkt til saadanne Honorar-spørgsmaal, her er Tale om. I og for sig kan jeg derfor ikke indvende noget mod den konservative Dagsorden; den er udmærket egnet som et *Tillæg* til vort Forslag. Det er jo muligt, at man ikke vil have den Kombination; det skal jeg ganske overlade til de ærede Parter, der har fremsat denne Dagsorden. Men naar der fra Regeringens Side udtales, at man modtager gerne den af det ærede Medlem Hr. Christmas Møller anbefalede Dagsorden, saa vil jeg sige, at det er dog vist nok at være for fordringsløs, naar Ministeriet ligefrem gerne modtager den. For det er jo en Næse, selv om Næsen er indpakket i Silkepapir. Det er en Næse, men den er ogsaa velegnet, nu da vi befinder os nær ved Fastelavnstide.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Da jeg optog det ærede Medlem Hr. Holsteins Forslag til Beslutning før, bad jeg straks om Ordet for en kort Bemærkning — thi jeg opfatter Forretningsordenen saaledes, og jeg beder den højtærede Formand rette mig, hvis denne Opfattelse ikke er rigtig, at i det Øjeblik det ærede Medlem Hr. Holsteins Forslag til Beslutning ikke var blevet genoptaget, saa var dermed ogsaa Dagsordenerne faldet bort — for at meddele, at jeg ikke har genoptaget det ærede Medlems Forslag, fordi han har overbevist mig, saaledes at jeg kunde stemme for hans Forslag, men det er for at faa Anledning til gennem den Dagsorden, som er fremsat af det ærede Medlem Hr. Hagbart Berg og mig, at give Tinget Lejlighed til at tilkendegive det, som Ministeriet gerne vil have, og som Tinget utvivlsomt gerne vil give Udtryk for.

Dernæst vil jeg gøre den Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Stæuning, at naar det ærede Medlem, som jeg synes, i noget højere Grad end vi andre befandt sig i Fastelavnstemning og stillede sig paa det Standpunkt, at Appellen ikke var ligegyldig i det Øjeblik, Ministeriets Departementschef sad som Formand for eller som Medlem af vedkommende Bestyrelse, saa kan jo sligt være bygget paa Erfaringer af „En, som husker“ fra hans egen Ministertid, hvordan man gik imod sin Departementschef, og hvordan man kunde tage den selvstændige Beslutning. Jeg tror, man har Lov at sige, at en Appellinstans i den Forstand, at nye og friske Øjne skal se paa Sagen, har man Lov at sige ikke findes. Det er ikke et Angreb paa den paagældende Embedsmand, men det er et Spørgsmaal om Principperne, som vi for vort Vedkommende har lagt Vægt paa, og som vi ikke vil springe til at afgøre ved en Beslutning, men som vi vil have undersøgt og drøftet Regeringen og Rigsdagen imellem.

Statsministeren (Madsen-Mygdal): Jeg vil gerne overfor de faa saglige Bemærkninger, der fandtes i det ærede Medlem Hr. Stæunings sidste Udtalelser, nemlig vedrørende, hvilken Repræsentation fra Rigsdagen der burde søges tilvejebragt, sige, at det er netop et af de Spørgsmaal, der skal overvejes. Men naar jeg siger, at Regeringen gerne vil overveje med Finansudvalgene, er det, fordi alle Partier er repræsenteret i Tingenes Finansudvalg. Jeg ønsker imidlertid ikke dermed at have sagt, at Spørgsmaalet ikke har noget at gøre